

Fattigfällan kan slå igen även om dig

Fattigfällan

Charlotta von Sweigbergk

Ordfronts förlag

Det finns böcker och böcker. Den viktigaste som just nu skrivits och som degraderar det svenska samhället till botten, är boken *Fattigfällan*, om en fattigdom som förnekas av politikerna. Om hjälpinsatser som leder människor allt längre in i vanmakten. Om föraktet från släkt, vänner, myndigheter som alla misstror den utsatte.

I boken möter vi Mumin, den illistiga socialsekreteraren som med en djävuls noggrannhet gör allt för att trycka ner bokens huvudperson, Beata. I mitten av livet, van att arbeta, egenföretagare som en dag blir det man inte får bli i det nya Sverige – SJUK. Det som av borgerliga politiker betraktas som lättja, en syn som numer ärvt av dagens regering. Beata söker hjälp som en sista utväg, det är då hon möter myndigheternas syn på hjälpbehövande.

Den som söker samhällets stöd får räkna med att bli sedd som kriminell, med syfte är att pungslå det gemensamma på lättförtjänta pengar – försörjningsstöd. Beata missar ibland ett papper, tappar bort en ränta på 1,75 kronor vilket nästan föranleder avslag på kommande månads bidragsansökan. Vartefter Beata allt mer sjunker, står socialtjänsten och trampar för att hon ska sjunka djupare. Det ska inte vara lätt att få bidrag, säger Mumin, som hänger upp sig på att hemförsäkringen är 50 kr för dyr och den redan billiga hyran 500 kr för hög. Beatas vilja att hålla undan räkningar och kronofogde föraktas. Avstå att betala restskatten, avstå från att betala alla räkningar, skaffa fler skulder – det är rådet från den svenska socialtjänsten.

Inte ens när Beata får sjukpension fungerar det, beloppet räcker till hyran, men socialtjänsten måste ändå hjälpa till. Självklart jagande, smygande, kontrollerande så att Beata inte överkonsumerar, handlar på fel ställen och så vidare.

Fattigfällan skulle skänkas till varje politiker i hela Sverige med tvång att läsa. Den borde väcka ilska, den borde väcka oss. Vi är många som vet att Beatas situation är vardag för kvinnor, pensionärer, ensamstående föräldrar. Jag vet gränsen själv, jag har 300 kronor för mycket i pension, enligt socialtjänsten, för att få hjälp till sjukvård. Sjukvård var tidigare en rättighet, Beata liksom många andra vet att idag är sjukvård en klassfråga. Landstinget skickar omgående alla obetalda fakturor till indrivning, men landsting som Stockholm, betalar 6000 kronor paret för strumpor och bygger världens dyraste sjukhus, Karolinska. Att vara sjuk innebär på sikt ekonomisk utarmning av dem som mest behöver sjukvården.

Politiker är en skara som alltmer fjärrar sig från sina väljares vardag. En grupp som alltmer rör sig i den övre medelklassens och bland de bäst situerade. En gång trodde jag att så kallad vänsterpolitik omfattade svaga grupper. Verkligheten har lärt mig att inget parti vill ha svaga grupper. Det pågår ett långsamt mord på de mest utsatta i det svenska samhället. I debattens värsta avarter ställs svensk fattigdom mot invandrare och flyktingar (tidigare var det missbrukare och kriminella). Därmed lägger man också locket på. Det är inte bristen på pengar det handlar om utan oviljan att arbeta för en ekonomisk omfördelning.

För mig blev inte *Fattigfällan* en chock utan snarare en adrenalinhöjare, som sammanfattar det vi känt till de närmaste 20 åren. När politiker talar om att förbjuda tiggeri känns det som ett hån. Bara den fattige tigger och fattigdomen kan inte lagstiftas bort med förbud. Läs den här boken, ge den till din granne, till din lokalpolitiker. Tvinga dem att diskutera. Tvinga dem att bryta tystnaden.

Anne Skånér

Läs [Onådiga Luntan](#), berättelser från dom som ställts utanför.